

การออกแบบบรรจุภัณฑ์ CD Package เพลงไหว้เจ้าชุดเฮง (HENG)
และ CD INTERACTIVE
PACKAGING DESIGN FOR CD PACKAGE : HENG AND CD INTERACTIVE

นายเดชา กิจพัฒนภิญโญ
Mr.DAYCHA KIJPATTANAPINYO

เลขที่.....
เลขทะเบียน..... 41244
วัน, เดือน, ปี 10 ส.ค. 2545

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบบรรจุภัณฑ์ CD Package เพลงไหว้เจ้าชุดเฮง (HENG)
และ CD INTERACTIVE
PACKAGING DESIGN FOR CD PACKAGE : HENG AND CD INTERACTIVE

.....
อาจารย์ที่ปรึกษา - ผ.ศ. จิระพงษ์ ภูมิจิตร

วันที่ 19 ธ.ค. 44

.....
หัวหน้าภาควิชาศิลปะ - ผ.ศ. จิระพงษ์ ภูมิจิตร

วันที่ 19 ธ.ค. 44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ	การออกแบบบรรจุภัณฑ์และCD-ROM INTERACTIVE สำหรับเพลง ไห้วเจ้าชุด เสง (HENG) PACKAGING DESIGN FOR CD PACKAGE : HENG AND CD INTERACTIVE
ชื่อ	นาย เดชา กิจพัฒน์กัญญา
สาขาวิชา	นิเทศศิลป์ ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิระพงษ์ ภูมิจิตร
ปีการศึกษา	2543

บทคัดย่อ

โครงการนี้เป็นโครงการออกแบบบรรจุภัณฑ์ CD เพลงไห้วเจ้าชุด เสง (HENG) ซึ่งเป็น
อัลบั้มที่สร้างขึ้นมาเอง รวมทั้งบริษัทผู้ผลิตด้วยคือ Sung-hee record สิ่งที่เป็นโครงสร้างหลัก
ของแบรนด์คือ การนำเอาผลิตภัณฑ์ที่คนรุ่นใหม่ไม่ให้ความสนใจ เนื่องด้วยเหตุผลต่างๆ มาผ่าน
กระบวนการออกแบบในแนวทางศิลปะแบบใหม่ เพื่อดึงดูดความสนใจ และให้เข้ากับสภาพสังคม
ปัจจุบัน และทันสมัยมากขึ้น

ประเพณีการไห้วเจ้าของคนจีนถือเป็นธรรมเนียมที่มีการปฏิบัติสืบทอดกันมาช้านาน
ตามความเชื่อที่จะต้องไห้วเจ้าที่ และบรรพบุรุษ เพื่อแสดงความกตัญญู และบังเกิดผลทางใจเพื่อ
ให้ลูกหลานหรือผู้ไห้วอยู่เย็นเป็นสุข และเป็นสิริมงคล แต่เป็นที่น่าเสียดายคนที่เรียกตนเองว่าเป็น
คนรุ่นใหม่ กลับขาดความเอาใจใส่ประเพณีดังกล่าว มองเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องล้าสมัย ไม่มีสิ่งใด
น่าดึงดูดให้กระทำ

ดังนั้นการออกแบบบรรจุภัณฑ์ชิ้นนี้จึงลงไปยังกลุ่มคนรุ่นใหม่ เพื่อให้มองเห็นถึงคุณค่า
และเลือกที่จะปฏิบัติต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

1. ป้าป๊า สำหรับชื่อที่เอามาตั้งชื่ออัลบั้มชุดนี้ " เฮง "
2. หม่าม้า และเจ๊บูม ที่เป็นกำลังใจในการทำงานและช่วยทำบัญชีให้ในยามคับขัน
3. ผศ. จิระพงษ์ ภูมิจิตร อ.ที่ปรึกษา ที่ให้ข้อคิดในการทำงาน
4. อ.เสาวภา พงษ์คุณากร สำหรับคำแนะนำข้อบกพร่องของงาน
5. อ.วิทยา หาญวารินทร์ศิลป์ สำหรับคำแนะนำที่ดีๆในการทำงานและดำเนินชีวิต
6. น้องก้อยที่คอยโทรมาถามข่าวคราวความเป็นไปของงานนี้อยู่เสมอ
7. เพื่อนเบ๊งค์ที่หาข้อมูลที่ยาวราชเป็นเพื่อนแม่ดึกดื่นมีค่า
8. เพื่อนๆปี4ทุกคนที่สร้างเสียงหัวเราะให้ตลอดระยะเวลาการทำงาน
9. ทุกคนที่มีส่วนร่วมในงานของข้าพเจ้า

คำนำ

ข้าพเจ้าเองเติบโตมาในครอบครัวคนจีน และปฏิบัติตามประเพณีต่างๆเหมือนเป็นชีวิตประจำวัน จึงเห็นเป็นเรื่องปกติ แต่เมื่อข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตเติบโตขึ้นในสังคมที่ต่างออกไป ทำให้รู้สึกว่าคุณคนรุ่นเดียวกันกับข้าพเจ้า ส่วนมากจะมองข้ามประเพณีหรือวัฒนธรรมที่ข้าพเจ้าเติบโตมา มองว่าไร้สาระ งามาย ล้าหลังเชื่อมั่นตนเอง ทั้งๆที่ประเพณีดังกล่าว ถูกสืบทอดมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษ และที่ว่าเชื่อมั่นตนเองเมื่อจนตรอกจนใจเข้าจริงๆที่ไรก็เห็นวังโรเข้าวัดบนบานสถานกล่าวกันทุกครั้งไป

เมื่อได้ฟังข้อมูลเหตุผลที่คนส่วนใหญ่ที่ว่าล้าสมัย ล้าหลัง จึงเกิดความคิดที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดนั้น เพราะอย่างไรหากวันหนึ่งประเพณีที่บรรพบุรุษเราสืบทอดมาต้องมีอันเป็นไป คงเป็นเรื่องน่าเศร้า จึงเกิดความคิดที่จะใช้ความรู้ทางศิลปะมาปรับเปลี่ยน ประยุกต์ใช้เพื่อให้สิ่งที่มองว่าล้าสมัยนั้นเป็นสิ่งร่วมสมัย โดยยังคงความขลังและศักดิ์สิทธิ์ไว้ เพื่ออย่างน้อยให้คนรุ่นใหม่หันมาสนใจและไม่ลืมวัฒนธรรมที่เก่าแก่นี้สักนิดก็ยังดี

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่1 โครงการออกแบบบรรจุภัณฑ์ Cd-audio เพลงไหว้เจ้า ชุดเฮง และ Cd Interactive คู่มือไหว้เจ้า	
- วัตถุประสงค์	1
- ขอบเขตของโครงการ	1
บทที่2 เกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการทำโครงการนี้	
- ทำไมจึงคิดทำโครงการนี้	2
- บริบทที่จะนำมาใช้ในการสร้างงาน	3
- ในด้านของข้อมูล	4
- การเชิดสิงโต	5
- การเชิดมังกร	6
- วันเซ็งเม้ง	9
- วันไหว้พระจันทร์	13
- วันสารทไหว้พระจันทร์	14
- วันสารทจีน	16
- ตราแปดทิศกับสิงห์คาบดาบ	18
- พิธีเผากระดาษ	19
- ลักษณะพิเศษของ element ที่นำมาใช้	21

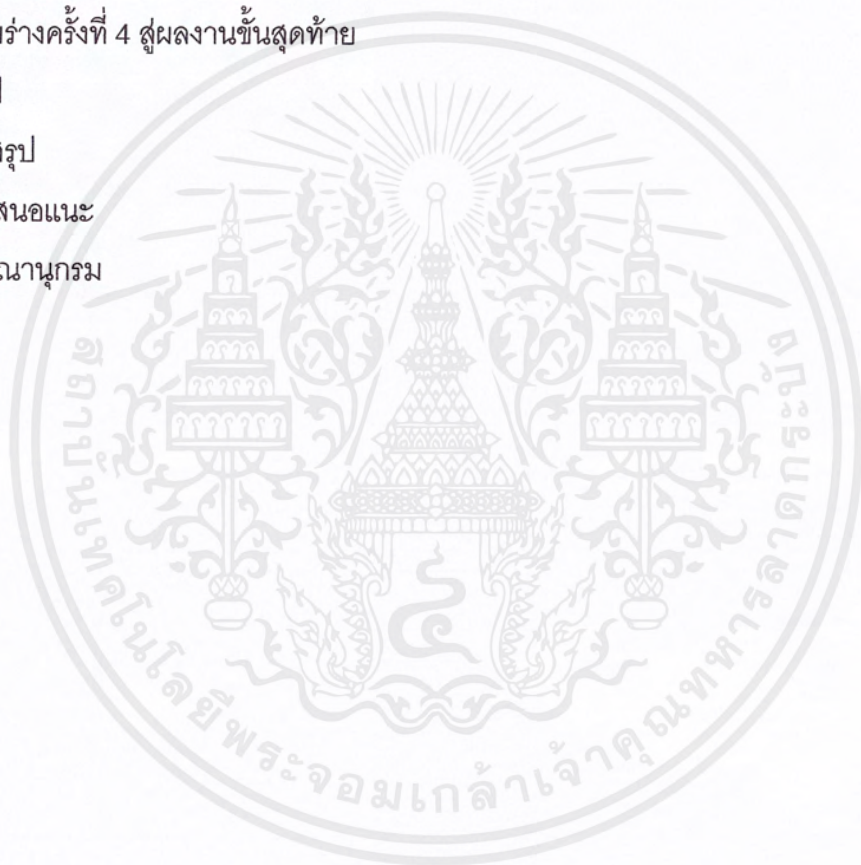
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่3 ลำดับขั้นตอนในการสร้างงาน

- แบบร่างครั้งที่ 1 ทดลองและสร้างภาพจากแนวทางที่มีอยู่ 24
- ปัญหาที่พบ 26
- แบบร่างครั้งที่ 2 การนำ element ที่มีอยู่มาใช้ 27
- ปัญหาที่พบ 29
- แบบร่างครั้งที่ 3 ขอบเขตที่กำหนดเพิ่มเติมขึ้น 30
- ปัญหาที่พบ 33
- แบบร่างครั้งที่ 4 สู่ผลงานขั้นสุดท้าย 34

บทที่4 บทสรุป

- บทสรุป 38
- ข้อเสนอแนะ 39
- บรรณานุกรม 40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ลักษณะของ element ที่นำมาใช้	22
ภาพประกอบแบบร่างครั้งที่ 1	25
ภาพประกอบแบบร่างครั้งที่ 2	28
ภาพประกอบแบบร่างครั้งที่ 3	31
ภาพประกอบแบบร่างครั้งที่ 4	35
ผลงานขั้นสุดท้าย	40

บทที่ 1

โครงการออกแบบบรรจุภัณฑ์ Cd-audio เพลงไหว้เจ้าชุดเสง
และCd-interactive คู่มือไหว้เจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการออกแบบบรรจุภัณฑ์สำหรับ CD-Rom และองค์ประกอบต่างๆ
2. เพื่อศึกษาและประยุกต์ลวดลายศิลปะแบบจีนให้เกิดความร่วมสมัยและน่าสนใจ
3. เพื่อศึกษาการเขียนโปรแกรมInteractive โดยใช้ Macromedia Flash 4.0

ขอบเขตของโครงการ

1. บรรจุภัณฑ์สำหรับ Cd เพลงไห่วั๊เจ้า 1 ชุด ประกอบไปด้วย 5 อัลบั้ม คือ
  - ปวงเซียง (แปดเขียน)
  - มั่งคั่ง ร่ำรวย
  - ลูกหลานอยู่เย็นเป็นสุข
  - โชคดี 4 ฤดู
  - Cd-interactive คู่มือไห่วั๊เจ้า
2. บรรจุภัณฑ์สำหรับ Cd เพลงไห่วั๊เจ้า 4 ชุดสำหรับขายแยก

บทที่ 2

เกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการทำโครงการนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำไมถึงคิดโครงการนี้ (โครงการออกแบบ บรรจุกฎบัตร สำหรับ CD-audio และ ออกแบบ CD-rom interactiveภายใต้ Concept เพลงไหว้เจ้า ชุด เสง)

เพราะเริ่มแรกแต่เดิมตัวข้าพเจ้ามีความสนใจในแนวทางการศิลปะแบบตะวันออก โดยเฉพาะประเทศจีน อาจเป็นเพราะข้าพเจ้าเติบโตมาในสังคมครอบครัวคนจีน จึงซึมซับเอาศิลปะและวัฒนธรรมต่างๆรอบตัวมา ความน่าสนใจของงานชิ้นนี้อยู่ที่ จะทำงานชิ้นนี้ออกมาอย่างไรให้ดูทันสมัยแต่ยังคงความขลังไว้ จะทำงานออกมาอย่างไร ให้ดูสนุกตื่นเต้นแต่ก็ยังแฝงไปด้วยความนิ่ง จะทำงานออกมาอย่างไรให้กราฟฟิกแบบตะวันตกสามารถอยู่ร่วมกับแนวทางแบบตะวันออกได้โดยไม่รู้สึกลึกลับตกใจ นี่คือการบ้านที่ข้าพเจ้าต้องนั่งทบทวนและรู้สึกถึงความท้าทายอยากที่จะลองทำ

สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าคิดที่จะทำโครงการนี้คือ เวลาที่ข้าพเจ้าต้องไหว้เจ้าอยู่ที่บ้าน ทำไมข้าพเจ้าถึงไม่รู้เรื่องเลย ไหว้ทำไม? ไหว้เมื่อไหร่? ไหว้ที่ไหน? ไหว้ใคร? ไหว้กี่ไหว้ไหว้ตามที่แม่สั่ง จนถึงวันที่เริ่มอยากรู้ เริ่มคิดได้ เริ่มรู้สึกถ้าเอาไว้ถึงคราวเราเองที่ต้องเตรียมไหว้แล้วเราจะรู้เรื่องหรือเปล่า ก็เริ่มถามแม่ เริ่มถามคนในครอบครัว จนมาถึงจุดที่เริ่มสำนึกผิดหากเราปล่อยตัวเองให้ไม่รู้ไปเรื่อยๆ สักวันประเพณีนี้คงไม่มีให้เห็นในอนาคตแน่ๆ เพราะถามเพื่อนถามคนในรุ่นเดียวกัน น้อยคนนักที่จะทราบหรือไม่มีเลยด้วยซ้ำ คือเหมือนกับข้าพเจ้าคือ ไหว้ตามผู้ใหญ่ ไม่ได้ใส่ใจเท่าที่ควร เพราะเห็นเป็นเรื่องล้าสมัยบ้าง ไม่มีเวลาบ้าง สมัยนี้ต้องพึ่งตัวเองบ้าง แต่เห็นเวลาเตือนใจที่ไรต้องวิ่งโร่เข้าวัดหอมธูปเป็นกำๆไปบนบานสานกล่าวทุกที

แต่สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดโครงการในครั้งนี้คือหลายคนมองว่าเป็นเรื่องล้าสมัย ไม่มีสิ่งใดน่าดึงดูดให้กระทำ หรือเซย ดังนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะทำอะไรตรงนี้ให้รู้สึกที่ไม่เซยนะ น่าสนใจออก แต่ก็เป็นเพียงความคิดที่จะทำมานานแล้วแต่ยังไม่รู้ว่าจะทำอะไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริบทใดที่จะนำมาใช้ในการสร้างงาน

ในที่นี้เลือกเรื่องราวของเสียงเพลง คือเพลงไห้เจ้า เพราะโดยปกติหากมีการไห้เจ้าไม่ว่าจะเป็นการไห้เล็กๆหรือไห้ใหญ่ ก็จะต้องมีการเปิดเพลงไห้เจ้านี้ประกอบไปด้วยเพื่อเสริมสิริมงคล อาจจะเป็น บทสวดหรือจะเป็นเพลงจ๊วไห้เจ้าก็แล้วแต่จะเลือกกัน

โดยทั่วไปไปปกเทปหรือปกCDเพลงไห้เจ้านี้จะมีลักษณะที่คล้ายๆกันคือเอารูปภาพเงินมาใส่หรือเอาภาพงิ้วที่เล่นบนเวทีมาใส่ ดูแล้วก็ไม่น่าสนใจจริงๆอย่างที่อ้างกัน อีกทั้งยังมีลวดลายที่มากและพบเห็นอยู่ทั่วไป ตรงนี้เองหากเราปรับเปลี่ยนตรงนี้ได้เพิ่มประโยชน์การใช้งาน (Function) เข้าไปให้เข้ากับยุคปัจจุบันได้ก็อาจจะมีประสิทธิภาพมากพอที่จะดึงดูดความสนใจจากกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในด้านของข้อมูล

ในช่วงแรกแหล่งข้อมูลที่มีอยู่คือสิ่งของเครื่องใช้ภายในบ้านเช่นเทพเพลงไหว้เจ้าต่างๆที่มีอยู่คือเก็บรวบรวมไว้ แต่เท่าที่มีอยู่ไม่มีมากพอที่จะสรุปแนวทางได้จึงต้องออกไปหาข้อมูลเพิ่มเติมที่ร้านเทพเยาวราช เพื่อศึกษาแนวทางของปกเทปต่างๆไปทั้งหมด ก่อนลงมือเพื่อปรับเปลี่ยนไปในแนวทางใหม่

นอกจากนี้ข้อมูลทางทฤษฎีที่ได้ก็มาจากหนังสือของคุณ จิตรา ก่อนันทเกียรติ ซึ่งออกมาเยอะมากจึงต้องเปิดหาและเลือกซื้อเฉพาะบางเล่มที่เนื้อหาเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ในการออกแบบในงานนี้จริงๆ และเล่มที่เลือกได้คือ ตี๋หนังเกี้ยว , บ่วงสี่อ้อยอี : ทุกเรื่องสมปรารถนา และ เกี้ยวซวงดใช้ : ลูกหลานกตัญญูโศกคดี โดยเล่ม ตี๋หนังเกี้ยว นั้นเนื้อหาก็คงพูดถึงเรื่องราวทั่วไปของคนจีน ทั้งการไหว้เจ้า งานตรุษจีน พิธีต่างๆ ที่น่ารู้ของคนจีนที่อยู่ในประเทศไทย ส่วนเล่มที่สอง บ่วงสี่อ้อยอี เล่มนี้จะพูดถึงสัญลักษณ์ลวดลายในศิลปะจีนที่เราพบเห็นทั่วไปแต่เราไม่เคยทราบความหมาย ถือว่ามีประโยชน์ในการออกแบบเป็นอย่างมาก ส่วนเล่มสุดท้าย เกี้ยวซวงดใช้ เล่มนี้เนื้อหาจะเจาะลึกไปถึงการไหว้เจ้าใหญ่ทั้ง8ครั้งของคนจีนในหนึ่งปี ซึ่งแบ่งได้ดังต่อไปนี้

1. ไหว้ครั้งแรกของปี - ไหว้เดือน 1 วันที่ 1 คือวันตรุษจีน เรียกว่า ง่วงตั้งใจ
2. ไหว้ครั้งที่สอง - ไหว้เดือน 1 วันที่ 15 เรียกว่า ง่วงเซียวใจ หรือเทศกาลกาลชานา
3. ไหว้ครั้งที่สาม - ไหว้เดือน 3 วันที่ 4 คือเทศกาลเซ่งเม้งที่เรารู้จักกันดี
4. ไหว้ครั้งที่สี่ - ไหว้เดือน 5 วันที่ 5 เรียกว่า โหวงเหวยใจ หรือเทศกาลไหว้ขนมมะจาง
5. ไหว้ครั้งที่ห้า - ไหว้เดือน 7 วันที่ 15 คือไหว้สารทจีน เรียกว่า ตงง่วงใจ
6. ไหว้ครั้งที่หก - ไหว้เดือน 8 วันที่ 15 เรียกว่า ตงซิวใจ คือวันไหว้พระจันทร์
7. ไหว้ครั้งที่เจ็ด - ไหว้เดือน 11 วันไม่กำหนดแน่นอน เรียกว่า ไหว้ตั้งใจ
8. ไหว้ครั้งที่แปด - ไหว้เดือน 12 วันสิ้นปี เรียกว่า ก้วยนี้ใจ

นอกจากนี้แหล่งข้อมูลยังหาได้จาก internet จาก website ของ มหาวิทยาลัยหัวเฉียว ซึ่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมของจีนไว้มากเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความสำคัญต่องานนี้มากที่สุดทีเดียว เวปดังกล่าวนี้คือ www.hcu.ac.th/culture/index.htm

ข้อมูลรวบรวมไว้ที่น่าสนใจมีดังนี้

เชิดสิงโตเป็นการละเล่นของชาวจีนเหนือ และจีนใต้ ทางเหนือนิยมเล่นกันในช่วงตรุษจีน ส่วนทางจีนใต้นิยมการเชิดสิงโตมากกว่า นอกจากจะเล่นกันในช่วงม้งานแห่เจ้าแล้ว แม้แต่พิธีเช่นสังเวยกเพื่อขอฝนหลังงานเทศกาลงานชุมชนใหญ่ ก็ต้องมีรายการเชิดสิงโตด้วยการเชิดสิงโตของชาวจีนใต้ ครีกรึ้นและโอดโพนกว่าทางเหนือมากนัก เมื่อใกล้ถึงวันตรุษจีน

ก็จะมีชายฉกรรจ์กลุ่มหนึ่งจัดให้มีการเชิดสิงโต ซึ่งเรียกว่า “ชิงฮู่ย” โดยไปขอยืมบริจาจากพวกคหบดี และก็มีอีกกลุ่มหนึ่งจัดเครื่องดนตรี และเตรียมทำตัวสิงโตสำหรับวันงานเมื่อเตรียมงานแล้วผู้จัดงานก็จะประกาศเส้นทางที่ขบวนสิงโตจะผ่านไปชาวบ้านทราบ พอวันงานมาถึงหัวหน้าทีมจะนำเอาสิงโตไปแสดงความเคารพต่อคหบดี และมีกลองก็เริ่มตีกลอง จากนั้นก็เริ่มแสดงการเชิดสิงโต เมื่อมีบ้านใดนำเอาของรางวัลไปแขวนไว้บนยอดไม้ ยิ่งสูงเท่าใดผู้แสดงก็ต้องต่อตัวกันขึ้นไปเพื่อเอาของรางวัลนั้น การเชิดสิงโตแบบนี้เรียกว่า “ชิงจื่อไซชิง”

สิงโตที่เชิดนี้มักทำตัวแกนไม้ใผ่ประดับด้วยกระดาษสี แล้วใช้ผ้าปักไหมทำเป็นตัวสิงโตมีการเชิดอีกแบบหนึ่งที่นำต้นเต้านึงกว่า เรียกว่าชุดสิงโตกินประทัด เนื่องจากการเชิดชุดนี้สิงโตต้องกินประทัดตลอดเวลา ดังนั้นหัวสิงโตจึงต้องทำด้วยวัสดุแบบใหม่ คือใช้ดินเหนียวพอกลงบนแกนไม้ใผ่ แล้วติดด้วยกระดาษเสา ส่วนตัวมังกร ก็ทำด้วยผ้าลายราคาถูก ๆ ผู้เชิดสิงโตไม่ใส่เสื้อ ใส่แต่กางเกง ใส่รองเท้าฟางและพันน่องด้วยผ้า 5 สี เมื่อผ่านบ้านใครเจ้าของบ้าน

ก็จะโยนประทัดใส่ สิงโตต้องอ้าปากรับ และผู้เชิดก็จะไม่ถอยหนียอมรับความร้อนจากประทัดนั้น เมื่อทนไม่ไหวก็อาจจะมีผู้เชิดอื่น มาเปลี่ยน บางครั้งเมื่อหัวสิงโตถูกประทัดมาก เกิดความร้อนจนต้องเอาน้ำไปพรมแล้วก็เชิดต่ออีก ชาวจีนเชื่อว่า ยิ่งให้สิงโตกินประทัดดังเท่าใดและมากเท่าใดการคำที่บ้านก็ยิ่งจะรุ่งเรืองเท่านั้น

ที่มณฑลกวางตุ้ง ชาวจีนนิยมเชิดสิงโตกันทุกอำเภอ โดยมีก๊กฝกฝกการเชิด มีสำนักฝกฝกการ โดยมื่ออาจารย์ผู้สอนมวยเป็นผู้ฝกให้ในยามว่าง สิงโตกวางตุ้งจะเป็นยู่ซื่อ เซ่าซื่อ เล่าซื่อ ซึ่งแปลว่า สิงโตสิริมงคล สิงโตหนุ่ม สิงโตแก่ ยู่ซื่อมีอีกชื่อหนึ่งว่า สิงซื่อ แปลว่าสิงโตที่ตื่นแล้ว ก็คือ สิงโตที่สามารถให้สิริมงคลนั่นเอง สิงโตที่มีอายุมากและผ่านประสบการณ์มากคือ สิงโตเล่าซื่อ จะเห็นได้จากท่าทาง หน้าสีเขียวเขียวยาว หนวดเป็นสีเทา เมื่อสิงโตสิริมงคลและสิงโตหนุ่ม เดินผ่านสิงโตแก่ต้องแสดงความเคารพ โดยหลีกทางให้ แต่หากสิงโตแก่ 2 ตัว มาประจันหน้ากันก็จะต้องมีการต่อสู้กันขึ้นจนต้อง มีผู้กล้าหาญผู้หนึ่งมาเจรจาให้สงบลงได้การเชิดสิงโตของกวางตุ้งจะมีท่าทางต่าง ๆ มาก ผู้เชิดต้องมีความสามารถเป็นพิเศษ เช่นสิงโตทำท่าทำก้มมอง รืออ เดินวนรอบ ทำตุตัน ท่างอตัว คุกเข่า

ท่านอน บางครั้งก็มีการเชิดชุดสิงโตออกจากถ้ำด้วย

ชาวจีนแคะก็มีการเชิดสิงโตเช่นกัน สิงโตของกลุ่มภาษาจีนนี้จะมีสิงโต สิงโตหัวมังกร สิงโตของชาวจีนแคะแบ่งเป็นสิงโตหน้าเขียวและหน้าแดง สิงโตหน้าเขียวเป็นสิงโตที่มีความสามารถเทียบได้กับสิงโตแก่ของชาวกวางตุ้ง สิงโตชาวจีนแคะนิยมทำตาให้เคลื่อนไหวไปมาได้ มีควมมีขนตาสวยงาม ทั้งหน้าสิงโตและหางสิงโตก็จะตกแต่งด้วยสีเส้นสวยงาม และใส่ลูกกระพรวนที่หางอีกด้วย ส่วนสิงโตของชาวจีนแต้จิ๋ว มักประดับหัวมังกรด้วยผ้า 5 สี และประดับหน้ามังกรด้วยสีเส้นสวยงาม มีคนเชิดหัวสิงโต 1 คน หางสิงโต 1 คน นอกจากนั้นก็จะมีคนแต่งตัวเป็นตุ๊กตา หัวโต หน้าสีแดง ใส่เสื้อขลิบชายด้วยสีสวยงาม ตัวสั้น มือขวาถือฉามี่ไฟ มือซ้ายถือพัดใบตาลมักแสดงในช่วงตรุษจีนและงานฉลองต่าง ๆ เช่นกัน

การเชิดมังกร

มังกรแม้เป็นสัตว์ในเทพนิยาย แต่ชาวจีนให้ความสำคัญต่อมังกรมาก เพราะมังกรเป็นเทพผู้กำหนดให้ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาลสามารถให้ความอุดมสมบูรณ์ต่อพืชพันธุ์ธัญญาหาร ทั้งยังเป็นสัตว์สิริมงคลที่ชาวจีนนับถือมานาน การเชิดมังกรจะเริ่มเมื่อใดนั้นยากที่จะกำหนดให้แน่ชัดลงไปแต่เนื่องจากมังกรเป็นเทพแห่งลมและฝน สามารถเปลี่ยนลมให้กลายเป็นฝน และกลับก้อนเมฆให้ฝนตกพิริยขอฝน จึงขาดการเช่นไหว้มังกรไปไม่ได้ จากพิธีกรรมทางศาสนาในการเช่นไหว้ตัวเอง ก็ได้กลายมาเป็นการเล่นพื้นบ้านในเวลาต่อมา หมิงตงจิงเปิงหวาลู่ ซึ่งเขียนขึ้นในสมัยราชวงศ์ซ่งได้กล่าวไว้ว่าการละเล่นของชาวจีนในวันเทศกาลหยวนเซียว ว่า

“มีประตูชายขวา 2 ข้าง จะให้หญ้าผูกมัดให้ดูเป็นรูปมังกรที่หญ้าจะติดดวงไฟไว้เป็นหมื่นดวงแล้วคลุมด้วยผ้าสีเขียวข้างบนอีกครั้ง ดูไกล ๆ เหมือนตัวมังกรคดเคี้ยวไปมา คล้ายมังกรกำลังเหินฟ้าสวยงามยิ่งนัก”จากข้อความนี้จะเห็นว่าในสมัยราชวงศ์ซ่งนั้น การแสดงโคมไฟมังกรก็เป็นที่นิยมกันแล้วในปัจจุบันนี้การเชิดมังกรเป็นที่รู้จักกันทั่วไป ทั้งจีนทางเหนือและทางใต้การแสดงดูจะครึกครื้นมากกว่าการเชิดสิงโตเสียอีกโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเชิดมังกรในวันตรุษจีน ซึ่งเป็นงานเชิดที่ยิ่งใหญ่หรือแม้ในงานแห่เจ้า ก็จะเว้นการเชิดมังกรเงินและมังกรทองเสียไม่ได้เช่นกัน

การเชิดมังกรจะเชิดในเวลากลางวันหรือกลางคืนก็ได้ ถ้าเชิดเวลากลางวันก็ไม่ต้องมีโคมไฟหรือดวงไฟ ถ้าเชิดกลางคืนดวงไฟต่าง ๆ จะทำให้มังกรดูสวยงามมากขึ้น ทั้งยังสามารถให้ความสว่างในเส้นทางที่ขบวนมังกรผ่านอีกด้วย ตัวมังกรจะทำได้ด้วยโครงไม้ไฟแล้วคลุมด้วยผ้าแพรปักลวดลายสวยงาม โดยเย็บเป็นเกล็ดด้วยผ้าหลากสีก็ได้หรือจะนำเอาหญ้าและแผ่นกระดาษทำเป็นตัวมังกรแล้วตกแต่งด้วยสีเส้นก็ได้ เมื่อมีคนเชิดตัวมังกรก็ต้องมีอีกคนหนึ่งเชิดลูกแก้ว ทั้งนี้เพราะลูกแก้ว เป็นของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเศษที่มังกรชอบมากที่สุด บางครั้งก็จะมีคนใส่หน้ากากเป็นพระหัวโตทำหน้าที่ล่อมังกร ให้เดินไปมา ในท่าทางต่าง ๆ

การเชิดมังกรของชาวจีนเหนือที่มีชื่อเสียงคือการเชิดมังกรของอำเภออันฉือ มณฑลเหอเป่ย์ มังกรที่เชิดนี้คือมังกรไฟ ใช้ผ้าขาวมีวาดเป็นเกล็ดด้วยลวดลายสีต่าง ๆ ประกอบเป็นตัวมังกรมีความยาวถึง 9 จิ้นกว่าๆ (1 จิ้น = 10 ฟุตจีน = 10 นิ้ว) และแบ่งตัวมังกรออกเป็น 9 ช่วง ตามมังกรจะใช้ถ่านทำ ให้มีแสงไฟสว่างดูมีชีวิตชีวา ยิ่งนักเวลาเชิดก็ต้องอาศัยคนเชิด 9 คน โดยเชิดข้างละคนท่าท่ามังกร พลิกตัวคดเคี้ยวไป ข้างหน้ามังกรจะมีคนเชิดดวงไฟล่อมังกรด้วย และข้างหลังมังกรจะมีผู้ติดตามคอย จุดประทัดให้ดังตลอด

ส่วนจีนภาคกลางนั้น การเชิดมังกรที่ขึ้นชื่อก็คือ ที่เมืองฉางซา มณฑลหูหนาน การเชิดที่นี่มีความเป็นมาเกี่ยวกับความเชื่อด้วย เนื่องจากพวกเขาเชื่อว่ามังกรเป็นเทพ ผู้กำหนดฝนและทำให้คลื่น น้ำแรง ทั้งยังสามารถบันดาลให้หญิงมีบุตรได้ และสามารถรักษาโรคได้ด้วย ดังนั้นการเชิดมังกร ที่นี้ จึงแสดงถึงการแสดงความเคารพตัวมังกร และขอให้สมปรารถนาในสิ่งที่บนบานด้วย ดังปรากฏเรื่องราวในบทกลอนที่เรียกว่า ฉาลซาซินเหนียน จี้ลู่ชื่อบาทกลอนบันทึกเกี่ยวกับงานวันตรุษจีน ของเมือง ฉางซา กล่าวได้ว่า

"ใช้กระดาษมาทำเป็นมังกรแห่งไปตามถนนผ่านหน้าบ้านไต่บ้านนั้นจะจุดธูปบูชามังกร และแสดงความเคารพราวกับเป็นมังกรจริง หญิงแต่งงานแล้ว ไม่มีบุตรก็จะขอให้มังกรกระดาษนั้นมาเดิน รอบ ๆ ผู้หญิงคนนั้น แล้วมังกรทำตัวหดสั้นลง ดูเหมือนตัวกิเลน เอาเด็กนั่งบนตัว กิเลน พิธีนี้เรียกว่า "กิเลนส่งบุตร" (กิเลนเป็นสัตว์วิเศษชนิดหนึ่งของจีน) นอกจากนั้น มังกรกระดาษมักจะเอาปอมา ทำเป็นหนวดในพิธีนี้ถือว่าเป็นพิธีที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งสามารถใช้หนวดมังกรที่เป็นปอนั้นมาเผาและรักษา โรคสารพัดชนิด ได้ด้วย

ส่วนทางจีนใต้หากดูเผิน ๆ แล้วเหมือนว่าการเชิดสิงโตนั้นยิ่งใหญ่และสำคัญมากกว่าการเชิด มังกร ดังเช่นในงานแสดงใหญ่ ครั้งใดก็จะมีแต่เชิดสิงโตอยู่นาน และมังกรออกมาปรากฏตัวเพียงชั่ว พริบตาเดียวแล้วก็ไม่ได้มีการแสดงอีก แต่หากจะพิจารณาให้ละเอียดลงไปก็จะเห็นได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น เพราะต้นทุนในการทำตัวมังกรและสิงโตนั้นต่างกันมากนัก เช่น หากไม่มีคหบดี สนับสนุนแล้วการ ทำตัวมังกรจะเริ่มขึ้นไม่ได้เลย หัวมังกรก็ต้องใช้ฝีมือและเงินทุนอุดหนุนมาก เมื่อทำมังกรเสร็จแล้วก็ ต้องไปเชิญพอมอมมาจุดธูปสวดมนต์แล้วเชิญผู้ที่มีชื่อเสียงหรือคหบดีมาพิธีเบิกเนตรมังกรจึงจะมี ชีวิตและ สามารถนำออกมาเชิดได้

อนึ่งการเชิดสิงโตและเชิดมังกรของจังหวัดนครสวรรค์ เป็นที่รู้จักกันทั่วประเทศ ประเพณีดังกล่าวได้ถ่ายแบบมาจากจีนใต้ วัฒนธรรมและความเชื่อของชาวจีนได้เข้าสู่จังหวัดนครสวรรค์ พร้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับกลุ่มชาวจีนอพยพแม้ว่าวิถีการดำรงชีวิตในแหล่งใหม่จะมีอิทธิพลต่อพวกเขามากแต่การยึดมั่นใน ประเพณีและความเชื่อที่มีมาแต่โบราณของชาวจีนยังคงหลงเหลือให้เห็นอยู่นับได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ ของชาวจีนที่จังหวัดนครสวรรค์อีกอย่างหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันเซ็งเม้ง

“เซ็งเม้ง” เป็นธรรมเนียมการไหว้บรรพบุรุษที่ฮวงซุ้ยในช่วงเดือน 3 ของจีน โดยกำหนดว่าปีหนึ่งแบ่งเวลาเป็น 24 ช่วง เดือนหนึ่งมี 2 ช่วง การไหว้เซ็งเม้ง ถือเอาช่วงหนึ่งของเดือน 3 เป็นช่วงเวลาของการไหว้ ธรรมเนียมนี้มีผู้รู้เล่าว่าได้สืบทอดต่อกันมาประมาณ 3800 ปีแล้วโดยคนจีนในไทยนิยมไหว้ในวันที่ 5 เมษายน ซึ่งยังตกอยู่ในช่วงเดือน 3 ของจีน ของที่ไหว้ก็เหมือนการไหว้ในเทศกาลอื่นว่ามีของคาวพวกหมู เป็ด ไก่ มีการจัดการกับข้าวที่คิดว่าบรรพบุรุษชอบ บางบ้านก็เลือกชนิดที่ลูกหลานชอบด้วย แล้วก็มีขนมไหว้ มีผลไม้ มีการเผากระดาษเงินกระดาษทองโดยต้องไหว้เข้าที่ก่อน แล้วจึงไหว้บรรพบุรุษ ฟังมาว่า มีเหมือนกันที่มีการนิมนต์พระจีนไปสวดด้วย แต่มีน้อยมากเรื่องที่น่าสนใจในวันเซ็งเม้งจึงน่าจะเป็นเรื่องของฮวงซุ้ย จริง ๆ แล้วคำว่าฮวงซุ้ย ในภาษาจีนไม่มี มีแต่คำว่า ฮวงจู้ย ซึ่งคำว่า ฮวงจู้ยนี้เป็นภาษาแต้จิ๋ว ถ้าออกเสียงแบบจีนกลางจะเป็น “ฟงซุ่ย” ก็ได้สันนิษฐานว่า เป็นการเรียกเพี้ยนมาจากคำใดคำหนึ่ง แล้วกลายเป็นฮวงซุ้ยไป คำว่าฮวงจู้ยนี้ มีผู้แปลว่า “ภูมิพยากรณ์” สำหรับฮวงจู้ยนี้คนจีนส่วนใหญ่มีความเชื่อถือมาก เรื่องการเลือกที่และการสร้างบ้าน ว่าต้องให้ถูกโฉลก หรือถูกต้องตามตำราฮวงจู้ย โดยเชื่อกันว่าในแต่ละที่จะมีพลังลึกลับที่เรียกว่า “แสงที่” แฝงอยู่ การเลือกที่ได้ถูกต้อง และสร้างบ้านได้ถูกหลักฮวงจู้ย แสงที่จะยิ่งช่วยเสริมให้ที่ตรงนั้นถูกโฉลกกับเจ้าของทำให้ผู้อยู่อาศัยอยู่เย็นเป็นสุข เจริญก้าวหน้า ศาสตร์เรื่องฮวงจู้ยนี้ ไม่เพียงแต่ใช้กับที่อยู่อาศัยของคนเป็น ซึ่งคนจีนเรียกว่า “เอียงกั๊ง” เท่านั้น กับ “อิมกั๊ง” ซึ่งหมายถึงที่อยู่ของคนตาย หรือบ้านของบรรพบุรุษในโลก ก็ต้องดูให้ถูกโฉลกด้วย การเลือก “ฮวงซุ้ย” หรือสุสานของบรรพบุรุษ จึงต้องมีการเลือกที่และดูทิศทางให้ถูกต้องตามตำรา เพื่อให้ถูกโฉลกกับทั้ง “อิมกั๊ง” และ “เอียงกั๊ง” จะได้ส่งผลสะท้อนถึงลูกหลานให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ฮวงจู้ยที่นิยมกันมาก คือ ตรงหน้าที่ต้องให้มีน้ำเพราะคนจีนเปรียบน้ำเป็นเงินทองโชคลาภ เมื่อตีความให้ลึกลงไป จะพบว่าคนจีนมีความผูกพันกับการเกษตรกรรมมาแต่โบราณ การมีน้ำหมายถึงความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดิน ความสามารถในการเพาะปลูกที่จะทำได้ง่าย มีน้ำกินน้ำใช้ในการดำรงชีวิต และเป็นเส้นทางคมนาคมสัญจรไปมา ที่ใดมีน้ำ ที่นั้นย่อมเจริญ ด้วยมีผู้คนมาตั้งบ้านเรือน สำหรับการเลือกที่ “ฮวงซุ้ย” ก็อนุมานว่าน้ำที่อยู่หน้าที่อาจเป็น “น้ำไกล” คืออยู่ห่างออกไปเป็นกิโล ไม่จำเป็นต้องว่ามีน้ำอยู่ติดที่ แต่มองไปข้างหน้าแล้วแลเห็นน้ำ ส่วนข้าง ๆ ที่ที่นิยมกันมาก คือ ชอบให้ดูว่าที่นี้เสมือนหนึ่งมีแขนขา ถ้าเข้าตำรา “จ้อแซเล้ง” อิวแป๊ะไฮ้ว” ได้ก็ยิ่งดี

จ้อแซเล้ง แปลว่า ซ้ายมังกรเขียว

อิวแป๊ะไฮ้ว แปลว่า ขวาพยัคฆ์ขาว

ส่วนด้านหลังของที่นิยมให้เป็นภูเขา เปรียบเสมือนการนั่งเก้าอี้ที่มีพนักหลัง เวลา นั่งจะได้พิงสบาย ยิ่งถ้าเป็นภูเขาโอบล้อมแล้วค่อย ๆ ลาดมาถึงข้าง ๆ ของที่ ก็ยิ่งดีมากเหมือนเก้าอี้ที่มีเท้าแขน นั่งสบายยิ่งขึ้นไปอีก มือไม่มีที่วางไม่เกะกะ แต่ในทาง

ปฏิบัติแล้ว ฮวงจุ้ยใด ๆ จะให้ได้มา หรือจะให้มีความ ก็ต่อเมื่อเจ้าของที่หรือผู้อยู่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะให้มีความ ก็ต่อเมื่อเจ้าของที่หรือผู้อยู่มีคุณสมบัติครบถ้วน 2 ประการที่เป็นแก่นของปรัชญาแท้ ๆ เป็นคำจิ้งกล่าวได้ 3 คำ คือ อิก-เต็ก, หยี่-เหิง, ซา-ฮวงจุ้ย

อิก แปลว่า หนึ่ง

เต็ก แปลว่า คุณธรรม

หยี่ แปลว่า หรือสอง

เหิง แปลว่า เสง แปลว่า โชคดี ในที่นี้หมายถึงบุญวาสนา

ซา แปลว่า สาม

ฮวงจุ้ยนั้น ในทางปฏิบัติ คือ การที่คนเราได้อยู่เย็นเป็นสุข เจริญก้าวหน้า รวม ความแล้ว คนเรานั้น หนึ่งต้องมีคุณธรรม สองต้องมีบุญวาสนา จึงจะมีสาม คือ ชีวิตที่ดี ได้อยู่เย็นเป็นสุข ร่ำรวยก้าวหน้าไม่ต้องดูอื่นไกล บรรดาราชวงศ์จีนที่พากันล่มสลายแม้ว่าจะสร้างปราสาทราชวังที่ดีตามตำรา ฮวงจุ้ยที่ดีที่สุด สร้างสุสานราชวงศ์ด้วยที่ฮวงจุ้ยที่ดีที่สุด พร้อมบุญญาธิการอันเปี่ยมล้นที่ได้เป็นถึงจักรพรรดิ แต่ที่ล่มสลายไปจนหมดทุกราชวงศ์ ไม่ใช่เพราะผู้เป็นใหญ่ขาดคุณธรรมหรือ

ไปเซ็งเม้ง

เทศกาลเซ็งเม้งเป็นธรรมเนียมการไหว้บรรพบุรุษที่ฮวงจุ้ยในช่วงเดือน 3 ของจีน โดยกำหนดให้ไหว้ภายใน 15 วัน แรกของเดือน วันไหนก็ได้ ซึ่งที่เมืองไทยนิยมไปไหว้ในวันที่ 5 เมษายน แต่บางบ้านก็อาศัยดูวันดี และก็มีอีกหลายบ้านที่อาศัยดูวันสะดวก

ตำนานการไหว้ที่ฮวงจุ้ย มาจากว่า เดือน 3 เป็นช่วงเวลาในฤดูใบไม้ผลิของจีน ต้นไม้ใบหญ้าเขียวชอุ่มสวยงาม สมควรแก่การไปชมทิวทัศน์ จึงเกิดเป็นธรรมเนียมไปไหว้บรรพบุรุษที่สุสาน แทนการไหว้อยู่ในบ้านแต่ต้องไปไหว้ในช่วงเช้า อย่าให้เลย 12.00 น. เมื่อไปถึงสุสานให้ไหว้ศาลเจ้าที่เป๊ะกงด้วยของคาวของหวาน ผลไม้ ขนมอีก 5 ที่ 5 ถ้วย เพราะการไหว้เจ้าที่คือการไหว้ธาตุทั้งห้า เวลาจุดธูปไหว้ ก็ต้องไหว้ธูป 5 ดอก บางแห่งมีไหว้เจ้าประตู หรือที่เรียกกันว่า "มิ่งซิ่ง" ก็ต้องไหว้ธูปเพิ่มอีก 2 ดอก บักที่เสาะประตูข้างละดอก จากนั้นจึงเข้าไปไหว้บรรพบุรุษที่หลุม ซึ่งทางสุสานจะปักกวาดทำความสะอาด ดายหญ้า และกางเต็นท์ไว้ให้ ถ้าเราสั่ง โดยเสียค่าบริการให้เข้าไป ของไหว้ที่หลุมมี 2 ชุด ชุดหนึ่งไหว้บรรพบุรุษ อีกชุดหนึ่งไหว้ไหว้ตั้งซิ่ง คือ เทพดาแผ่นดิน ของไหว้บรรพบุรุษมีของคาว ของหวาน ผลไม้ โดยนิยมกันว่าต้องมีขนมไหว้เป็น "จูซังเปี้ย" หรือ "ขนมเปี้ยะกรอบ" และมี

กับข้าวที่บรรพบุรุษชอบ เติมด้วยอาหารน้ำ 1 อย่าง จะเป็นน้ำแกง หรือขนมอีโก้ได้อย่างไรก็ตามแผ่นดินใหญ่และทำตาม ก็เอา “หอยแครงลวก” ไปไหว้ด้วย และจะช่วยกันกินหอยแครงตรงฮ้วยนั่นเอง ส่วนเปลือกหอยที่เหลือจะโปรยไว้บนเนินดิน จริง ๆ แล้ว ธรรมเนียมนี้มีลูกหลานจีนในไทยน้อยมากที่รู้ และตำนานที่มาของธรรมเนียมก็ยิ่งน้อยกว่าน้อยที่รู้ ซึ่งที่มาของธรรมเนียมมาจากตำนานของ 1 ใน 24 ลูกกตัญญูของจีนที่ขึ้นชื่อของจีนที่ขึ้นชื่อ เป็นลูกหลานกตัญญูสุดยอดจนถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ ตำนานเรื่องนี้ ชินแสเล่าให้ฟัง แต่จำชื่อไม่ได้ จำได้แต่ว่าเป็นเรื่องของ 1 ใน 24 ลูกกตัญญูเกิดมาเป็นกำพร้าทั้งบิดามารดา สุภาพกึ่งยากจน แต่ที่ลูกก็ตั้งตัวได้ กลายเป็นผู้มีอันจะกินด้วยความเป็นกำพร้าไม่เคยเห็นหน้าพ่อแม่เลย แต่ชายคนนี้ก็ยิ่งอยากจะได้เห็นพ่อแม่สักครั้ง จึงไหว้เจ้าอธิษฐานขอต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตลอดมา ว่าอยากจะได้พบและเห็นหน้าบุพการี

วันหนึ่ง จึงมีเจ้ามาเข้าฝันว่า เวลาไปไหว้เซ็งเม้ง ให้ชายคนนี้เอาหอยแครงลวกไปไหว้พ่อแม่แล้วแกะเนื้อออกกินตรงฮ้วยนั้นตรงนี้เขามีกำจิ้นว่า “กูก่ักเซียงเกียง”

กูก่ัก แปลว่า กระดูก

เนื้อ แปลว่า เนื้อ

เซียงเกียง แปลว่า เจอกัน

แปลทั้งหมด คือ ให้กระดูกเนื้อเจอกัน

จึงเป็นเคล็ดว่า เมื่อเอาหอยไปไหว้ ก็ต้องแกะเปลือกเอา “เนื้อ” ออกมากิน จึงจะเกิดการ “กระดูกเนื้อเจอกัน” กระดูกคือพ่อแม่ เนื้อคือลูก เป็นการอุปมาอุปไมยว่า พ่อแม่ลูกได้เจอกันนั่นเอง ตกกลางคืน ชายหนุ่มก็ฝันว่า พ่อแม่ได้มาหา พร้อมทำนายโชคชะตาว่า เขาจะก้าวหน้าร่ำรวย และโชคดีมีสุขจากการเป็นลูกกตัญญู จึงกลายเป็นธรรมเนียมเอาหอยแครงไปไหว้เซ็งเม้งสืบต่อมา นอกจากนี้ก็มีชื่อของไหว้ของเทพยดาผืนดินซึ่งเหมือนของไหว้เป๊าะง การไหว้บรรพบุรุษที่ยังฮ้วย มีธรรมเนียมการเอาสายรุ้งไปโปรยไว้บนเนินดินเหนือหลุม ถ้าไหว้เป็นปีแรก จะใช้สายรุ้งสีแดงโดยเฉพาะ ปีต่อมาจึงเล่นหลายสีได้ แต่มีบางบ้านลูกหลานเอาธงหลากสีไปปักไว้เต็มไปหมด ฟังมาว่า เรื่องการปักธงนี้ หลายบ้านจะถือมากกว่าห้ามปักเด็ดขาด เพราะถือว่าการมีของแหลมที่แทงเข้าไปใส่บนหลุม อาจทำให้หลังคาบ้านบรรพบุรุษในอิมกั๊ง (โลกของคนตาย) รั่วได้ ในการไหว้ต้องไหว้เทพยดาผืนดินก่อนด้วยรูป 5 ดอก เพราะถือว่าท่านเป็นเทพเจ้าที่ จากนั้นจึงไหว้บรรพบุรุษด้วยรูป 3 ดอก และต้องไหว้ 3 รอบ (เฉพาะบรรพบุรุษ) รอจนไหว้ครั้งที่ 3 แล้ว จึงเผากระดาษเงินกระดาษทอง จากนั้นก็จุดประทัดส่งท้าย เรื่องธรรมเนียมการจุดประทัดนี้ เขาว่าเพื่อให้เสียงอันดังช่วยขับไล่สิ่งไม่ดี ไม่ให้เข้าใกล้กวนบรรพบุรุษของเราแล้วเคยมีการถือกันว่าเพิ่มด้วยว่า ประทัดนี้ยิ่งดังยิ่งดี จะทำให้ลูกหลานยิ่งรวย ปีละครั้งที่ลูกหลานจะได้ไปเยี่ยมร่างของบรรพบุรุษที่มั่นสังขารท่านอาจสูญสิ้นไปแล้ว แต่บุญคุณที่เลี้ยงลูกมา

จนเติบโตใหญ่ยั้งค้ำฟ้าอยู่ชั่วกาลนาน ความกตัญญูรู้คุณที่ลูกควรมี จะมากหรือน้อย ก็อยู่ที่การปฏิบัติ
เอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไหว้พระจันทร์

เทศกาลไหว้พระจันทร์ของคนจีน ถ้าคิดตามวันจีนจะเป็นเดือน 8 วันที่ 15 เป็นการไหว้ครั้งที่ 6 ของปี เรียกการไหว้ครั้งนี้ว่า ตงซิวโจย การไหว้พระจันทร์ของคนจีน เป็นที่รู้จักกันดีว่าเทศกาลไหว้อื่น ๆ เพราะมีเรื่องราวน่าสนใจ เป็นการไหว้เจ้าแม่กวนอิม และมีของไหว้ที่เป็นแบบเฉพาะ เช่น มีขนมไหว้พระจันทร์ มีต้นอ้อย โคมไฟ

กำเนิดของการไหว้พระจันทร์มีหลายตำนาน แต่ก็มีผู้ใหญ่มากท่านบอกเล่ากับลูกหลานถึงที่มาของประเพณีการไหว้พระจันทร์ว่า เป็นเรื่องจริงที่มีบันทึกอยู่ในประวัติศาสตร์ชาติจีนที่คนสร้างเทศกาลนี้ขึ้นมา เป็นอุบายในการปฏิบัติและปลดแอกชาติจีนจากการปกครองของพวกมองโกล ว่ากันว่า ในสมัยหนึ่งเป็นยุคที่มองโกลเรืองอำนาจและยึดครองจีนได้ ในการปกครองคนจีนพวกมองโกลได้ออกกฎว่าคนจีน 3 ครอบครัวต้องเลี้ยงดูคนมองโกลอย่างดี 1 คน มีการรับอาวุธของคนจีน อนุญาตให้มีได้เพียงมีดสั้นฝัก 1 เล่ม แต่ใช้ร่วมกัน 3 ครอบครัว ความคิดที่จะกู้ชาติของชาวจีนที่รักความเป็นอิสระ ได้ออกมาในรูปของการแอบตั้งขบวนการใต้ดิน มีผู้คิดให้จัดงานไหว้ พระจันทร์ขึ้นมา มีการทำขนมไหว้พระจันทร์ที่ใจออกแบบให้เป็นขนมเปี๊ยะก้อนใหญ่ใส่หน้าเป็นพิเศษ เพื่อใช้เป็นที่ซ่อนเอกสารในการติดต่อแล้วให้มีธรรมเนียมแลกขนมเปี๊ยะกันระหว่างญาติมิตร เป็นการตบตาพวกมองโกลได้อย่างแนบเนียน ภายในสาร ระบุเวลากำจัดคนมองโกล ว่าเที่ยงคืนของวันเพ็ญเดือน 8 ซึ่งเป็นคืนที่กำหนดให้มีงานไหว้พระจันทร์ ในคืนนั้น ทุกบ้านพร้อมใจกันจัดงานไหว้พระจันทร์ ประดับโต๊ะไหว้ให้สวยงาม เพราะเป็นการไหว้เจ้าแม่กวนอิม อาหารที่ไหว้ ใช้อาหารเจ มีผลไม้ และขนมไหว้พระจันทร์ พอเที่ยงคืนก็มีการตีเกราะเคาะไม้ส่งสัญญาณแก่กันว่า ได้เวลาแล้ว ทุกครอบครัวก็พร้อมใจกันรุมฆ่าคนมองโกลด้วยมีดสั้นฝักที่มีอยู่เล่มเดียวนั้นเอง เมื่อได้เอกราชคืนมา ชาวจีนจึงยึดถือเอาวันเพ็ญเดือน 8 เป็นวันไหว้พระจันทร์สืบต่อมา เพื่อรำลึกถึงการกู้ชาติจากพวกมองโกล

เทศกาลไหว้พระจันทร์ในปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนไปบ้าง แต่ก็ยังเป็นที่ยอมรับกันอยู่ พอดกเย็นของคืนวันเพ็ญเดือน 8 ชาวจีนในไทยจะเริ่มตั้งโต๊ะไหว้ที่กลางแจ้ง เอาต้นอ้อย 2 ต้น มาทำขุ่มประศู บนโต๊ะมีตั้งอาหารเจ ขนมเปี๊ยะไหว้พระจันทร์ ของใช้สำหรับผู้หญิง เช่น แป้งผัดหน้า สบู่ แชมพู ผ้าเช็ดหน้า เพราะเป็นการไหว้เจ้าแม่กวนอิม จึงไหว้ของผู้หญิง และใช้ของไหว้ที่สวยงาม กระทั่งรูปเทียนและกระดาษเงินกระดาษทอง ก็จะตกแต่งให้สวยเป็นพิเศษกว่าการไหว้เจ้าในเทศกาลอื่น

มีการจัดแจกันดอกไม้สดมาไหว้ บางบ้านมีไหว้ชุดเจ้าแม่กวนอิม แล้วเผาไปให้ด้วย หลายบ้านจะบรรจุจัดโต๊ะไหว้อย่างสวยงาม มีการแข่งขันกันอยู่ในที่เหมือนกัน พอค่ำหน่อยก็มีการดื่มชมโต๊ะไหว้ของกันและกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยเฉพาะบ้านไหนที่จัดโต๊ะไหว้ใหญ่โตสวยงามมากมีของไหว้มากมาย พร้อมกับกลุ่มคนไหว้ ที่ดูแล้วน่าจะเกินกว่า 1 ครอบครัว เราได้เลยว่า โต๊ะไหว้บ้านนี้เป็นโต๊ะแซริไหว้พระจันทร์

วันสารทไหว้พระจันทร์

ดังที่เคยกล่าวมาหลายครั้งว่า ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาล มีประชากร นับหลายร้อยล้าน มีประวัติศาสตร์อันยาวนานหลายต่อหลายพันปี จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ประเพณีหนึ่ง ๆ จะมีที่มาหลากหลายตำนาน ที่จะกล่าวถึงตำนานไหว้พระจันทร์ในครั้งนี้จึงไม่ใช่เรื่องเดียวกับที่เคย เขียนไว้ก่อน

วันไหว้พระจันทร์ถือเป็นวันสารท เพราะตรงกับวันกลางเดือน คือ วันที่ 15 ถ้าเป็นตรุษจะเป็น วันที่ 1 ของเดือน วันสารทไหว้พระจันทร์ตรงกับวันที่ 15 เดือน 8 ของจีน และถือเป็นวันกลางเดือนของ เดือนกลางฤดูใบไม้ร่วง ด้วยว่าประเทศจีนนั้นแบ่งวันเวลาเป็น 4 ฤดูกาล ฤดูหนึ่งมี 3 เดือน เริ่มจาก ชุง แห่ ชิว ดัง

ชุง คือ ฤดูใบไม้ผลิ ตรงกับเดือนที่ 1, 2, 3 ของปี

แห่ คือ ฤดูฝน 4, 5, 6

ชิว คือ ฤดูใบไม้ร่วง 7, 8, 9

ดัง คือ ฤดูหนาว 10, 11, 12

จะเห็นได้ว่า วันไหว้พระจันทร์เป็นวันสารทกลางเดือนของเดือนกลางฤดูใบไม้ร่วงพอดี แถม ยังเป็นวันที่พระจันทร์เต็มดวงอีกต่างหาก จึงมีเรื่องเล่าสืบต่อกันมาว่า ในสมัยโบราณ จักรพรรดิจีนจะ ทำพิธีเช่นไหว้พระอาทิตย์ในฤดูใบไม้ผลิ และจะไหว้ดวงจันทร์พระจันทร์ในฤดูใบไม้ร่วง ในคืนที่พระ จันทร์เต็มดวงช่วงกลางฤดู

ต่อมาพระราชกรณียกิจถือเป็นธรรมเนียมไหว้ตาม การไหว้มีการจัดทำขนมไหว้เป็นพิเศษ เป็น ขนมเปี๊ยะก้อนใหญ่ได้หนา มีขนมโก๋สีขาว ขนมโก๋สอดไส้ ขนมโก๋สีเหลือง เมื่อไหว้เสร็จก็แบ่งกันรับ ประทานในครอบครัว ต่อมาจึงมีการกลายธรรมเนียมไปตามกาลเวลา ที่ถือเป็นงานไหว้ของผู้หญิงใน บ้านที่เจาะจงไหว้เจ้าแม่กวนอิมด้วยอาหารเจ โดยเป็นอาหารเจแห้ง เช่น วุ้นเส้นแห้ง เห็ดหูหนูแห้ง เห็ดหอมแห้ง ฟองเต้าหู้แห้ง ไหว้เครื่องประดับของใช้ของหญิง มีการจัดเตรียมกระดาษเงินกระดาษ ทองแบบพิเศษบางบ้านที่ศรัทธามาก ถึงขนาดซื้อชุดฉลองพระองค์กระดาษเงินกระดาษทองของเจ้า แม่กวนอิม เผาให้ท่านเป็นพิเศษ

แต่ปัจจุบันนี้ที่สมัยโบราณไม่เคยมีมาก่อน คือ สงครามการขายนมให้พระจันทร์ที่แทบทุก
ยี่ห้อต้องทำส่งเสริมการขาย ทั้งโฆษณาประชาสัมพันธ์ ลด แลก แจก ถ้าม และชิงโชค แบบว่าไหว้แล้ว
อาจโชคดีทันที เหมือนหนึ่งว่าเจ้าท่านเฮี้ยนจริง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารทจีน

สารทจีนเป็นเทศกาลไว้เจ้าประจำเดือน 7 วันที่ 15 เรียกไหว้เทศกาลนี้ว่า “ตงจ่วงโจย” เป็นการไหว้ครั้งที่ 5 ของปี การไหว้สารทจีนจะมีพิเศษกว่าการไหว้ครั้งอื่น ๆ ว่ามีการไหว้ขนมเซ่ง ขนมเทียน นอกจากนี้จะเป็นการไหว้เจ้าที่กับไหว้บรรพบุรุษแล้ว บางบ้านยังถือโอกาสนี้ไหว้ให้แก่ต้นตระกูลจีน หรือคนจีนที่มาเมืองไทยรุ่นบุกเบิก แล้วเสียชีวิตโดยไม่มีลูกหลานสืบสกุล จึงไม่มีคนไหว้ให้ ถ้าพูดหยาบก็ต้องว่า ผีไม่มีญาติ แต่ถ้าจะกล่าวให้น่าฟัง ก็คือ ต้นตระกูลจีน มีคำจีนเรียกว่า “ไป้อเฮียตี” ดังนั้น การไหว้สารทจีนของบางบ้านจะมี 3 ชุด

ชุดหนึ่งไหว้เจ้าที่

ชุดหนึ่งไหว้บรรพบุรุษ

ชุดหนึ่งไหว้ต้นตระกูลจีน

ในการไหว้เจ้าที่ ของไหว้จะมีของคาว ขนมเซ่ง ขนมเทียน ผลไม้ และกระดาษเงินกระดาษทองสำหรับการไหว้บรรพบุรุษ ถ้าเป็นคนมีฐานะก็นิยมไหว้โหงวแซ คือมีเป็น ไก่ หมู ตับ ปลา พร้อมด้วยข้าวอีกหลายอย่าง แล้วแต่ว่าจะจัดที่บรรพบุรุษชอบ หรือจะจัดแบบที่ลูกหลานคนไหนได้กินจริงชอบ แต่ตามธรรมเนียมการไหว้บรรพบุรุษ ต้องมีของน้ำสำหรับรดให้คล่องคอ จะเป็นน้ำแกงก็ได้ หรือเป็นขนม น้ำใส ๆ เช่น อี (คือขนมบัวลอย) ก็ได้วางเคียงกับชามข้าวสวยและน้ำชา ของหวานก็มี ขนมเซ่ง ขนมเทียน ผลไม้ และกระดาษเงินกระดาษทอง ส่วนการไหว้ “อ้อเฮียตี” จะตั้งโต๊ะไหว้ที่หน้าบ้านของไหว้จะมีของคาว 1 อย่าง เช่น ไก่หรือเบ็ด มีขนมเซ่ง ขนมเทียน ผลไม้ ข้าว 1 ที่ใส่หม้อไฉ่ว และบางบ้านจะมีกระดาษเงินกระดาษทองแบบเฉพาะ ที่เรียกว่า “อ่วงแซจิ๋ว” ไหว้ด้วย การไหว้เจ้าที่ จะไหว้ก่อนในตอนเช้า เผากระดาษเงินกระดาษทองจนเรียบร้อย สาย ๆ จึงตั้งโต๊ะไหว้บรรพบุรุษและไหว้อ้อเฮียตี บางบ้านนิยมไหว้ตอนบ่าย ถ้าไหว้พร้อมกัน ให้ตั้งโต๊ะแยกจากกัน แต่เผากระดาษเงินกระดาษทองร่วมกันได้ สำหรับการไหว้ขนมเซ่งขนมเทียนในเทศกาลสารทจีนนี้ ที่เมืองจีนไม่มี ขนมที่ใช้ไหว้ที่เมืองจีนจะเป็นขนม 5 อย่าง เรียกว่า “โหงวเปี้ย” หรือเรียกชื่อเป็นชุดว่า “ปัง เปี้ย หมี่ มั่ว กี้”

ปัง คือ ขนมปัง เป็นขนมที่ทำจากน้ำตาล

เปี้ย คือ ขนมหนึ่งเปี้ย คล้ายขนมไข่

หมี่ คือ ขนมหมี่เท่า ทำจากแป้งข้าวเจ้า ข้างในใส่เต้าซา

มั่ว คือ ขนมทีกี้ เป็นขนมข้าวพองสีแดง ตรงกลางมีไส้เป็นแผ่นบาง

ขนมที่กินนี้ทำเป็นชิ้นใหญ่ยาว เวลาจะกินต้องตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ เนื่องจากที่เมืองไทยหาส่วนผสมที่ใช้ทำขนมทั้งห้านี้ไม่ได้ครบถ้วน จึงงดไป แล้วเปลี่ยนมาเป็นการไหว้ขนมเซ่งขนมเทียนในการไหว้เทศกาลสารทจีน

ตราแปดทิศกับสิงห์คาบดาบ

ตราแปดทิศก็ดี สิงห์คาบดาบก็ดี เป็นเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่คนจีนใช้แก้เคล็ด เมื่อเกิดการขัดแย้งในแสงที่ การเกิดการขัดแย้งในแสงที่ เรียกว่า " แซ่ลั่ว" เป็นอาการหนึ่งในศาสตร์เรื่องภูมิพยากรณ์ ซึ่งคนจีนมีความเชื่อถือในเรื่องของภูมิพยากรณ์ หรือฮวงจุ้ย เป็นอย่างมาก

ฮวง แปลว่า ลม

จุ้ย แปลว่า น้ำ

ฮวงจุ้ยเป็นศาสตร์อย่างหนึ่ง ตามตำราว่าไว้ว่า ที่ดีต้องมีลมพัด มีน้ำผ่าน คือเป็นที่ที่มีความเคลื่อนไหวอยู่ในตัวเสมือนหนึ่งว่ามีชีวิต ตรงนี้คนจีนมีคำเฉพาะเรียกว่ามี " เหล่งซี่" และต้องมีหน้าที่ไม่ตัน คือไม่ติดอะไร เช่น ไม่ติดเขา ไม่มีอะไรกันบัง และไม่มีอะไรที่มั่งงงเข้าไปที่ตรงหน้าแยกก็ดี บริเวณทางสามแพร่งก็ดี จึงมักจะมีบ้านหลังหนึ่ง หรือที่ผืนหนึ่งที่ถูกถนนพุ่งเข้าไป คือเป็นที่เสีย และอาจมีการแซ่ลั่ว ที่ทำให้เกิดมีการขัดแย้งภายในแสงที่จะนำความเดือดร้อนมาสู่เจ้าของ เช่น มีแต่เรื่องร้อนใจ ครอบครัวไม่สงบสุข ประเดี๋ยวก็มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้ง มีอุบัติเหตุรุนแรง มีแต่คนเจ็บคนตาย ถ้าทำมาค้าขายก็ไม่เจริญ หรือทำอะไรก็ไม่ขึ้น การเกิดแซ่ลั่ว อาจแก้เคล็ดได้

โดยการเชิญซินแสมาทำพิธีเรียกว่า " ย่าตี้" อันเป็นกรรมวิธีหนึ่งที่ช่วยควบคุมแสงที่ไม่ให้เกิดการติดลำแดง คล้าย ๆ กับทำการข่มแสงที่ไว้แล้วกลายเป็นคุณช่วยสนับสนุนเจ้าของที่ดีด้วย ในการย้ายแสงที่ซินแสบางท่านก็ใช้ยันต์ บางท่านก็ใช้ตราแปดทิศมาติด เพื่อสะท้อนสิ่งชั่วร้ายที่มั่งงงเข้าไปให้กลับออกไป แต่บางครั้งก็ไม่เพียงพอ จึงต้องแขวนสิงห์คาบดาบเข้าไปอีกแรงหนึ่ง หากใครขับรถลงมาจากสะพานกษัตริย์ศึก เลียบคลองเข้าหัวลำโพง ตรง โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ ตรงข้ามกันจะเห็นตึก 2 ชั้น มีตรา 8 ทิศขนาดใหญ่ ติดกับถนนที่พุ่งเข้าใต้ตึกอย่างเต็มที และถ้าขับรถขึ้นไปถึงตรงเรือนจำคลองเปรม ซึ่งเป็นทางสามแพร่ง ก็จะทำให้ตรงจุดที่ถนนวิ่งมาหยุด ที่ตึกจะมีตรา 8 ทิศ กับสิงห์คาบดาบติดอยู่การเกิดแซ่ลั่วกับที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ มีให้เห็นไม่น้อยเลยว่าเป็นการแก้ที่แต่ว่ากันว่า การติดตรา 8 ทิศ กับสิงห์คาบดาบได้อย่างดีที่ชั่วติดเองเสีย มิฉะนั้นอาจเป็นการทำบาปโดยไม่รู้ตัว เพราะถ้าไม่จำเป็นหรือติดมากเกินไป จะไปมีผลกับแสงที่ของบ้านตรงข้าม ที่ทำให้เกิดการแซ่ลั่วขึ้นมา เจ้าของที่ก็จะพานเดือดร้อนวุ่นวายโดยไม่รู้หรือโหนหนีไปเขาว่าบาปกรรม

พิธีเผากระดาษ

ปฐมเหตุของการเผากระดาษนี้มีมาในพงศาวดารเรื่อง "ฮวนกั๋ง" ว่าพระเจ้าแผ่นดินองค์หนึ่ง ทรงพระนามว่า ลี้ซี้บิ้น ครั้นหนึ่งพระองค์สลบไป ดวงพระวิญญาณของพระองค์เสด็จไปยังอบายภูมิ นายนิรยบาล ก็ตรวจดูบัญชีตามระเบียบ เห็นว่าพระเจ้าลี้ซี้บิ้นยังไม่สมควรแก่กาลที่จะสวรรคต นายนิรยบาลจึงนำส่งพระเจ้าลี้ซี้บิ้นกลับยังโลกมนุษย์ แต่ขณะที่นายนิรยบาลนำพระองค์มานั้นมีพวกอสูรกายพากันมาอุดคร่าพระองค์ไว้ พระเจ้าลี้ซี้บิ้นทรงเปล่งพระสุรเสียงร้องให้นายนิรยบาลช่วย นายนิรยบาลก็ทูลตอบว่าข้าพเจ้าช่วยพระองค์ไม่ได้ดอก อสูรกายเหล่านี้ก็จะปล่อยพระองค์เอง พระเจ้าลี้ซี้บิ้นก็ทรงตอบว่าเรามีได้มีเงินทองติดตัวมาเลย จะเอาที่ไหนมาแจกจ่ายเล่า นายนิรยบาลก็กราบทูลว่าที่ในโลกมนุษย์นั้นมีราษฎรผู้หนึ่งซึ่งอยู่ในความซึ่งอยู่ในความปกครองของพระองค์ชื่อ เตียงเลียง เป็นผู้ค้าขายเตียงซีฟ เมื่อค้าขายได้ก็เอาเงินมาซื้อกระดาษเงินกระดาษทองเผาทุกวัน แต่หาได้อุทิศให้แก่ใครไม่ กระดาษที่เผานั้นก็กลายเป็นเงินอยู่ในอบายภูมินี้ 13 ครั้ง ขอพระองค์จงยืมเงินนี้สักคลังหนึ่งมาแจกจ่ายให้แก่อสูรกายเหล่านี้ แล้วพระองค์ก็จะเสด็จกลับไปได้สะดวก พระเจ้าลี้ซี้บิ้นได้ทรงฟังดังนั้น พระองค์ก็ยืมเงินคลังหนึ่งแจกจ่ายให้แก่อสูรกายที่อดอยากทั่วกัน พวกอสูรก็ปล่อยพระองค์ นายนิรยบาลก็พาพระองค์กลับมายังมนุษย์โลก

ครั้งเมื่อพระเจ้าลี้ซี้บิ้นฟื้นพระองค์ขึ้นมาแล้ว พระองค์ก็ตรัสเล่าให้อำมาตย์ข้าราชการของพระองค์ฟัง และมีรับสั่งให้ตามเตียงเลียงเจ้าของเงินเข้าเฝ้า ทรงตรัสเล่าเรื่องที่เล่ามาแล้วให้เตียงเลียงทราบ แล้วพระองค์ก็พระราชทานเงินแก่เตียงเลียงคลังหนึ่งเป็นการใช้หนี้ที่ได้ยืมไปแจกจ่ายแก่อสูรกายในอบายภูมิ

สาเหตุของการเผากระดาษของชาวจีนมีที่มาดังนี้

แต่ในปัจจุบันมีการปรับปรุงทำเป็นรูปสิ่งของเครื่องใช้ที่อยู่อาศัยเพิ่มเติมเข้าไปด้วย การเผา นั้นถ้าจะเผาเปล่า ๆ โดยไม่มีการอุทิศสิ่งของและเงินทองเหล่านั้นก็จะตกไปเป็นของกลาง ซึ่งใครจะหยิบฉวยเอาไปไม่ได้ดังกล่าวแล้ว ฉะนั้นก่อนเผาจึงต้องนิมนต์พระมาทำพิธีเพื่ออุทิศให้ถึงผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว (ศ.อภิบาลศรี, มปป, 125-127)

การกราบไหว้บรรพบุรุษ

ขงจื้อเป็นผู้เน้นย้ำการสักการะบูชาบรรพบุรุษอย่างยิ่ง ในบทนิพนธ์เกี่ยวกับกวี หรือ ความสมควรเหมาะสม ท่านกล่าวไว้ทำนองว่า “การกตัญญู หมายถึง การเชื่อฟัง รับใช้บิดา มารดาตอนยังมีชีวิตให้เหมาะกับหลั ฟังท่านให้เหมาะกับหลั เสียสละให้เหมาะกับหลั ทั้งยังให้ปรนนิบัติผู้ตายคล้ายดังท่านยังเป็น” คนจีนให้ความสำคัญแก่ผู้ตายเท่ากับคนเป็น การเคารพกราบไหว้คนตาย ก็กระทำดังต่อผู้นั้นยังมีชีวิต มีผู้กล่าวว่าแม้การเซ่นไหว้จะเป็นการแสดงความรักต่อบรรพบุรุษ ก็ยังแสดงให้เห็นถึงความกลัวว่าหากไม่ปรนนิบัติตายให้ดีแล้ว อาจกระเทือนต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนที่กำลังอยู่ อาจแสดงความกตัญญูตเวที่กันแต่ถึงที่สุดแล้วเป็นความกลัวที่เป็นแรงผลักดัน เทศกาลชิงหิงเป็นการแสดงออกถึงการกราบไหว้บรรพบุรุษ บรรพบุรุษที่ตายได้รับอาหารเครื่องดื่มกินเซ่นไหว้ ขณะเดียวกันลูกหลานที่ยังอยู่ก็ได้อาหารเครื่องเซ่นไหว้ไว้กินดื่ม นอกจากนั้นยังเซ่นไหว้แผ่นป้ายบรรพบุรุษที่เห็นอีกด้วย

บทที่ 3

ลำดับขั้นตอนในการสร้างงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะพิเศษขององค์ประกอบ(Element) ที่เลือกมาใช้

สัญลักษณ์ต่างๆรวมทั้งลวดลายต่างๆในศิลปะจีนต่างมีความหมายด้วยกันทั้งสิ้น สีแต่ละสีที่นำมาใช้ถูกกำหนดความหมายไว้อยู่แล้ว จึงสามารถหาข้อมูลและศึกษาได้ไม่ยาก แต่ส่วนที่ยากอยู่ที่ จะนำเอาสัญลักษณ์และสีเหล่านั้นมาทำอย่างไรให้ดูร่วมสมัย ดูแล้วไม่เชย โบราณ เพราะลวดลายต่างๆในศิลปะจีนจะมีลวดลายที่มาก ตรงนี้ก็เป็นปัญหาจุดหนึ่งที่พบ

ลวดลายElementต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลวดลายelementต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่างครั้งที่1 ทดลองและสร้างภาพจากแนวทางที่มีอยู่

ชื่อแบรนด์ยังไม่ได้กำหนด เพราะยังหาชื่อที่เหมาะสมกับตัวงานไม่ได้ ต้องการหาคำที่เป็นคำภาษาจีนแต่คนรุ่นใหม่ที่ไม่รู้ภาษาจีนก็สามารถเข้าใจความหมายได้

สำหรับแบบร่างครั้งแรกๆนี้ทำโดยนำเอา สิงโตมาเป็นจุดดึงดูด เพราะทั่วๆไปแล้วเมื่อเอ่ยถึงประเทศจีนก็จะนึกถึงแต่ มังกร แต่ถ้าเอ่ยถึงเทศกาลงานรื่นเริงของจีนแล้ว สิงโต มาเป็นอันดับแรก ส่วนสีที่ใช้เน้นสีแดง เหลืองเป็นหลัก เพราะเป็นสีประจำที่ใช้กันตามศาลเจ้าทั่วๆไป

เพราะยังขาดข้อมูลที่เพียงพอ แบบร่างครั้งแรกนี้จึงยังมีแนวทางที่ฉีกออกไปหลายทาง ยังขาดจุดยืนที่เป็นหลักไม่ได้

สิ่งที่พยายามทำในแบบร่างครั้งนี้

1. การดึงCharacter ของงานเทศกาลงานรื่นเริงของจีนมาใช้ให้มากที่สุด
2. การใช้สีที่พบเห็นทั่วไปตามศาลเจ้ามาประยุกต์ใช้ในงาน
3. ปรับเปลี่ยนรูปแบบปกเทปเพลงไหว้เจ้าจากเดิมให้ดูทันสมัยให้มากที่สุด

แบบร่างครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบจากแบบร่างครั้งแรก

1. ขาดทิศทางที่แน่ชัด และไอเดียในการจัดการกับข้อมูลยังหลากหลายและสับสนอยู่
2. Element ต่างๆ มีน้อย รวมถึงข้อมูลที่ยังแคบอยู่ ทำให้ฐานในการคิดอยู่ในวงแคบ เนื่องจากถูกจำกัดจากElement และข้อมูลที่มีอยู่
3. ตัว Packageยังดูธรรมดาและยังไม่มีFunctionใดที่น่าสนใจ

สิ่งที่ปรับปรุงจากแบบร่างครั้งแรกเพื่อจะนำไปพัฒนาในลำดับต่อไป

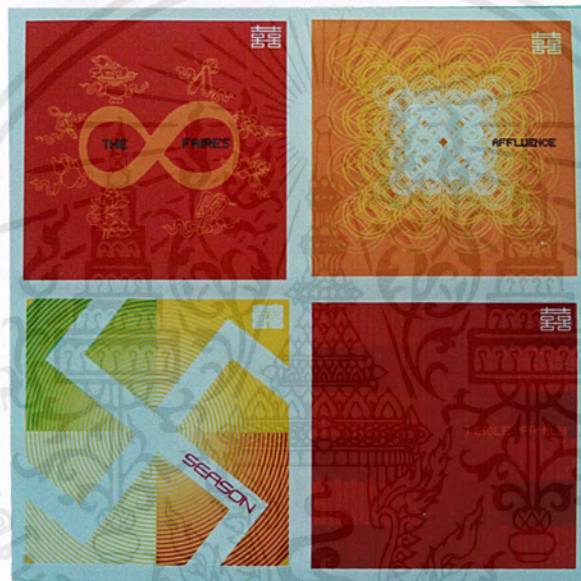
การสร้างขอบเขตให้กับแบรนด์คือ

1. กำหนดการนำ Element ที่มีอยู่ว่าจะมาใช้อย่างไร
2. นำข้อมูลต่างๆที่รวบรวมใหม่มาทำการออกแบบใหม่
3. กำหนด สไตล์ และแนวทางของ CD-package ชุดนี้รวมไปถึง สมุดคู่มือให้เจ้าด้วย

สิ่งที่ปรับปรุงจากแบบร่างครั้งที่ 1 พัฒนามาสู่แบบร่างครั้งที่ 2 คือ

1. เลือกชื่อให้กับ CD-Package ชุดนี้ได้คือ “เฮง” ซึ่งเป็นคำภาษาจีนที่ถ่ายทอดความเข้าใจของคนทั่วไป อีกทั้งยังมีความหมายว่า “ดี” ซึ่งเข้ากับ Concept เพลงไหว้เจ้าได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังเป็นคำพูดที่พูดง่ายติดปากง่าย ซึ่งเป็นผลดีต่อตัวสินค้า
2. กำหนดแนวทางที่ชัดเจนให้กับตัวงานจาก Element และข้อมูลที่มีมากขึ้น ทำให้งานดูแน่นขึ้นไม่หลงเหลือเหมือนกับแบบร่างครั้งที่หนึ่ง
3. สีสันทันทำให้ดูมีความทันสมัยมากขึ้นเน้นการใช้สีที่ดูสดใส
4. กำหนด Type ให้ดูร่วมสมัย

แบบร่างครั้งที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบจากการร่างครั้งที่ 2

1. สีสันที่ใช้ดูแรงเกินไป ไม่เหมาะกับ เพลงไหว้เจ้า ดูตะวันตกเกินไป และสัญลักษณ์ที่นำมาใช้ก็ยังคงนำมาใช้ตรง และดิบจนเกินไป
2. ตัว Type ที่เลือกมาดู อิลลคโทรนิคเกินไป ดูแล้วสนุกเกินกว่าที่จะเป็นเพลงไหว้เจ้า
3. สนุกกับกราฟฟิคมากเกินไปจนทำให้งานที่ออกมาผิดกับ Concept ที่วางไว้ งานที่ออกมาถูกมองว่าเป็น “China Millennium Dance” (-_-')

แบบร่างครั้งที่3 สิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้เป็นลักษณะเด่นของแบรนด์คือ

1. แนวทางที่ชัดเจนแน่นอน ไม่หลง Concept แบบครั้งที่2 งานโดยรวมจะต้องดูขี้มึ่มๆ แต่แฝงไปด้วยความสนุกสนานของบรรยากาศงานเทศกาลรื่นเริง
2. สีสิ้นโดยรวมของงานถูกกำหนดให้ Drop ลง รวมไปถึงลวดลาย Element ต่างก็ถูกปรับให้สลายตาขึ้นเช่นกัน
3. เลือก Type ใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับกับงาน เลือกตัว Type ภาษาอังกฤษที่คล้ายกับตัวอักษรจีนแต่ยังคงมีความทันสมัยอยู่ ส่วน Type ภาษาไทยก็เลือกให้สอดคล้องเช่นกัน
4. ยังคงใช้ สิงโต เป็นตัวแทนของงานรื่นเริงในอัลบั้มนี้
5. เปลี่ยนจากสมุดคู่มือให้ไว้เจ้าที่แถมกับผู้ซื้อชุด เป็นCD-interactive เพื่อจะได้ดูเป็น set เดียวกันได้
6. กำหนด แนวทางกราฟฟิกของ กลุ่ม CD ที่ขายแบบแยกชิ้นให้มีแนวทางใกล้เคียงกันกับแบบยกชุด

แบบร่างครั้งที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่างครั้งที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบในแบบร่างครั้งที่3

1. ตัว Package ยังดูธรรมดาไป ยังไม่มีFunction ที่น่าสนใจพอที่จะดึงดูดให้คนมาสนใจได้
2. ตัวสินค้าแบบแยกชิ้นเหมือนกับสินค้าแบบยกชุดมากเหมือนไม่ได้เปลี่ยนอะไรใหม่เพียงแค่นำยิบออกจากชุดมาวางขายเฉยๆ
3. การทำ CD-interactive โดยใช้ Macromedia Flash 4.0 ดูง่ากว่าที่คิด

แบบร่างครั้งที่4 สู่ผลงานขั้นสุดท้าย

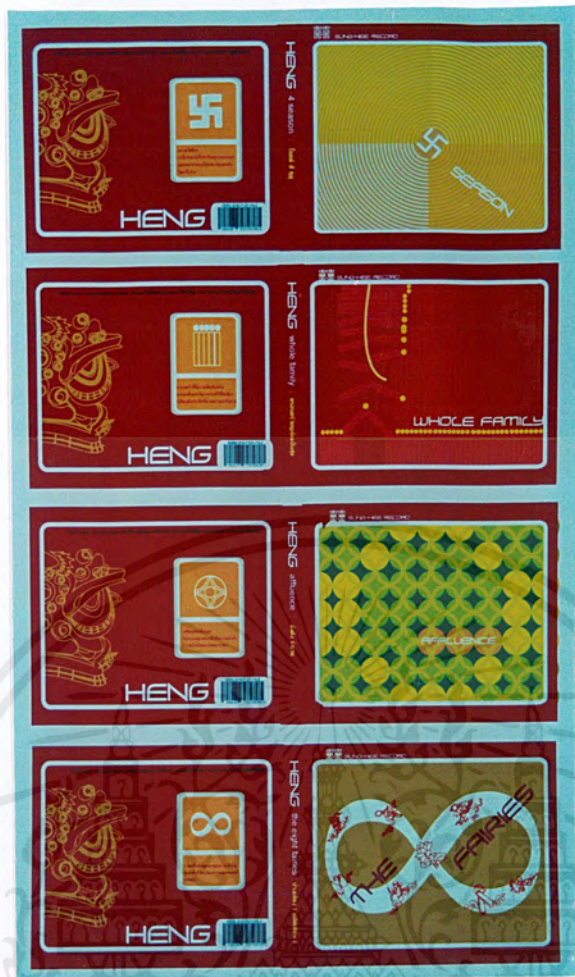
1. มีการกำหนดกรอบของงานไว้ชัดเจน Concept คือความขลังของวัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งแฝงไปด้วยความสนุกสนานของงานรื่นเริง
2. เปลี่ยนจากกล่องเก็บ CD ธรรมดาเป็นแผ่นพับซึ่งเมื่อคลี่ออกมาเป็นแผ่นห้อยติดกับฝาผนังโดยนำเอาแนวความคิดมาจาก กระดาษคำอวยพรต่างที่ติดกันในวันตรุษจีน อีกทั้งยังเป็นเครื่องประดับในบ้านได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังกำหนดและออกแบบตัวPackage สำหรับ CD แยกขายให้สมบูรณ์ และใส่รายละเอียดบางอย่างเข้าไปใน ตัวPackage ทั้งยกชุด กับแยกขาย
3. กำหนดขอบเขตของข้อมูลใน CD- interactive ไว้ชัดเจนคือคู่มือการไหว้เจ้า8ครั้งใหญ่ในแต่ละปีของคนจีน รวมไปถึงเกร็ดเล็กน้อยเกี่ยวกับเรื่องราวของ “การเซตสิ่งโต”

ผลงานขั้นสุดท้ายประกอบไปด้วย

CD เพลงไหว้เจ้าชุดเอง แบบเป็น set ประกอบไปด้วย

1. มั่งคั่ง ร่ำรวย
2. ลูกหลานอยู่เย็นเป็นสุข
3. โชคดี ลี ฤดูแล้ง
4. ปวงเฮียง (แปดเซียน)
5. CD – interactive คู่มือไหว้เจ้า

และ แบบแยกขาย 4ชุด เหมือนกับแบบยกชุด แต่ไม่มี CD- interactive

ผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

บทสรุป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุป

หลังจากที่ได้ทำโครงการนี้จนเสร็จสิ้น ทำให้รู้ได้ว่าข้อมูลเป็นสิ่งจำเป็นต่อการออกแบบอย่างยิ่ง แต่ที่ยากไปกว่านั้นคือ จะทำอย่างไรให้ข้อมูลที่มีอยู่ในมือนั้น ออกมาเป็นชิ้นงานตามเป้าหมายที่วางไว้ อีกทั้งต้องนำมาประยุกต์ให้เกิดความน่าสนใจต่อผู้พบเห็น ไม่ใช่สักแต่ว่างานเสร็จเพียงอย่างเดียว ต้องดึงดูดและสร้างความน่าสนใจแก่กลุ่มเป้าหมายได้

ทั้งนี้ในการทำงาน สาเหตุหลักอีกอย่างที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จนั่นคือ หัวข้อที่เลือกมาทำนั้นสำคัญเป็นอย่างมาก โชคดีที่ตัวข้าพเจ้าเลือกที่จะทำหัวข้อโครงการนี้ เพราะเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าพอมีความรู้อยู่บ้าง มีผู้รู้ที่ให้ถกมค่อมข้างเยอะ และผูกพันกับสภาพแวดล้อมดังกล่าวมานาน จึงทำให้รู้สึกสนุกในการทำ สิ่งที่ไม่รู้ก็ได้รู้เพิ่ม สิ่งที่อยู่บ้างก็รู้มากขึ้น จึงเหมือนกับได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆอยู่ตลอด เพราะฉะนั้นความสุขในการทำงานจึงจำเป็นอย่างยิ่งในการทำงานไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม

ส่วนในด้านทางการออกแบบนั้นการกำหนดแนวทางของการออกแบบก็มีส่วนสำคัญเช่นกัน เพราะการทำงานครั้งหนึ่งหากไม่กำหนดแนวทางที่ชัดเจนแล้ว งานที่สำเร็จออกมาจะขาดความเป็น Unity ซึ่งตอนแรกข้าพเจ้าก็พบกับปัญหานี้คือออกแบบไว้ในแนวทางที่หลากหลายไม่เป็นกลุ่มเป็นก้อน งานที่ออกมาช่วงแรกๆจึงดูมั่วๆ เพราะฉะนั้นการกำหนดแนวทางของงานจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

สำหรับงานชิ้นนี้ที่เป็นงานทางด้านการออกบรรจุมูลภัณฑ์ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงมากที่สุดคือ เมื่อนำสินค้าของเราไปวางเทียบกับสินค้าอื่นๆแล้วงานของเราดูเป็นอย่างไร ดึงดูดกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ และตัวกล่องบรรจุมูลภัณฑ์ของบุคลากรของตัวสินค้าได้มากน้อยเพียงไร เพราะผู้บริโภคจะไม่สามารถแกะกล่องออกมาดูตัวสินค้าภายในได้ เพราะฉะนั้นตัวกล่องบรรจุมูลภัณฑ์ควรที่จะบอกรายละเอียดให้ชัดเจนว่าสินค้าของเราคืออะไร ใช้ประโยชน์อย่างไร

โดยส่วนตัวแล้วคิดว่างานของข้าพเจ้านั้นยังขาด Element อยู่บ้าง เพราะยังมีข้อมูลที่น่าสนใจอีกมากที่ข้าพเจ้ายังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ อาจจะเป็นเพราะเวลาที่กำหนด ทำให้มีเวลาหาข้อมูลไม่เพียงพอ ซึ่งคิดว่าน่าจะทำได้สมบูรณ์กว่านี้ในด้านของเนื้อหาและข้อมูล

ในเรื่องของตัวงานข้าพเจ้าค่อนข้างพอใจกับงานนี้อยู่ หากแต่ถ้าได้มีการปรับปรุงทางด้านการผลิตมากกว่านี้ งานชิ้นนี้คงจะสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพราะงานชิ้นนี้เป็นงานที่ใช้มือทำ หากเมื่อเข้าสู่ระบบการผลิตจึงทำให้เครื่องจักรทำคิดว่างานคงจะออกมาเรียบร้อยกว่านี้

เพราะฉะนั้นในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้นควรให้เวลากับงานอย่างเต็มที่เพื่อมีเวลาเตรียมตัว เวลาคิด เวลาทำ และต้องเผื่อเวลาแก้ฉุกเฉินไว้อีกด้วย ในการทำงานขั้นสุดท้ายควรตั้งเป้าหมายว่าจะต้องทำให้เสร็จก่อนส่งซัก3-4วัน เพราะต้องเผื่อเวลาค้ำขันด้วยอย่างเช่น หมึกพิมพ์อาจจะหมด กระดาษพิมพ์ไม่มี คอมพิวเตอร์มีปัญหา หรือปัญหาอื่นๆอีกมากซึ่งจะเกิดขึ้นบ่อยๆในวันใกล้ส่งงาน อันนี้ขอรับรอง..

บรรณานุกรม

- จิตรา ก่อนนทเกียรติ   ตี๋งหน่งเกี้ย   2541, แพรวสำนักพิมพ์
- จิตรา ก่อนนทเกียรติ   บ่วง-สี่อ-อยู่-อี๋ ทุ่กเรื่งให้สมปราถนา   2542, แพรวสำนักพิมพ์
- จิตรา ก่อนนทเกียรติ   เกี้ย-ซุง-ฮวด-ใช้ ลูกลานกตัญญูไซคตี๋   2543. แพรวสำนักพิมพ์

โฮมเพจห้องสมุด
มหาวิทยาลัยหัวเฉียว

<http://www.hcu.ac.th/culture/index.htm>

ภัทรเมธ รัมมณีย์

โครงการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์และ

วิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2541

บรรจุภัณฑ์ให้กับเสื้อผ้าตรา HARDWEAR

